

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

เสียงในภาษาไทย

1. พยัญชนะ

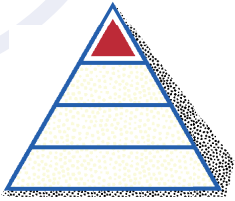
- 1.1 พยัญชนะต้นเดี่ยว 44 รูป 21 หน่วยเสียง
- 1.2 พยัญชนะต้นควบ 11 หน่วยเสียง
- 1.3 พยัญชนะท้าย 8 หน่วยเสียง

2. สระ

- 2.1 สระเดี่ยว 18 หน่วยเสียง
- 2.2 สระประสม 3 หน่วยเสียง

3. วรรณยุกต์ 4 รูป 5 เสียง

- 1. อ่านโจทย์ว่าถามอะไร
- 2. พิจารณาทุกพยางค์ในตัวเลือก
- 3. เลือกคำตอบที่ถูกต้อง
- 4. ถ้ามีเวลาเหลือ ตรวจสอบให้ครบทุกตัวเลือก

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

อักษร 3 หมู่ หรือ ไตรยางศ์

- อักษรกลาง

ก	จ	ด	ต	ฎ	ฏ	บ	ป	อ
---	---	---	---	---	---	---	---	---

- อักษรสูง

ศ	ษ	ฐ	ห	ฉ	ช	ฌ	ส	ถ	ผ	ฝ
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

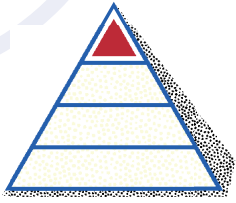
- อักษรต่ำ

ฮ	ค	ฅ	ช	ฌ	ฟ	ฝ	ค	ท	พ	ธ	ภ	ฑ	ณ
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ง	ญ	น	ย	ณ	ร	ว	ม	ฬ	ล
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

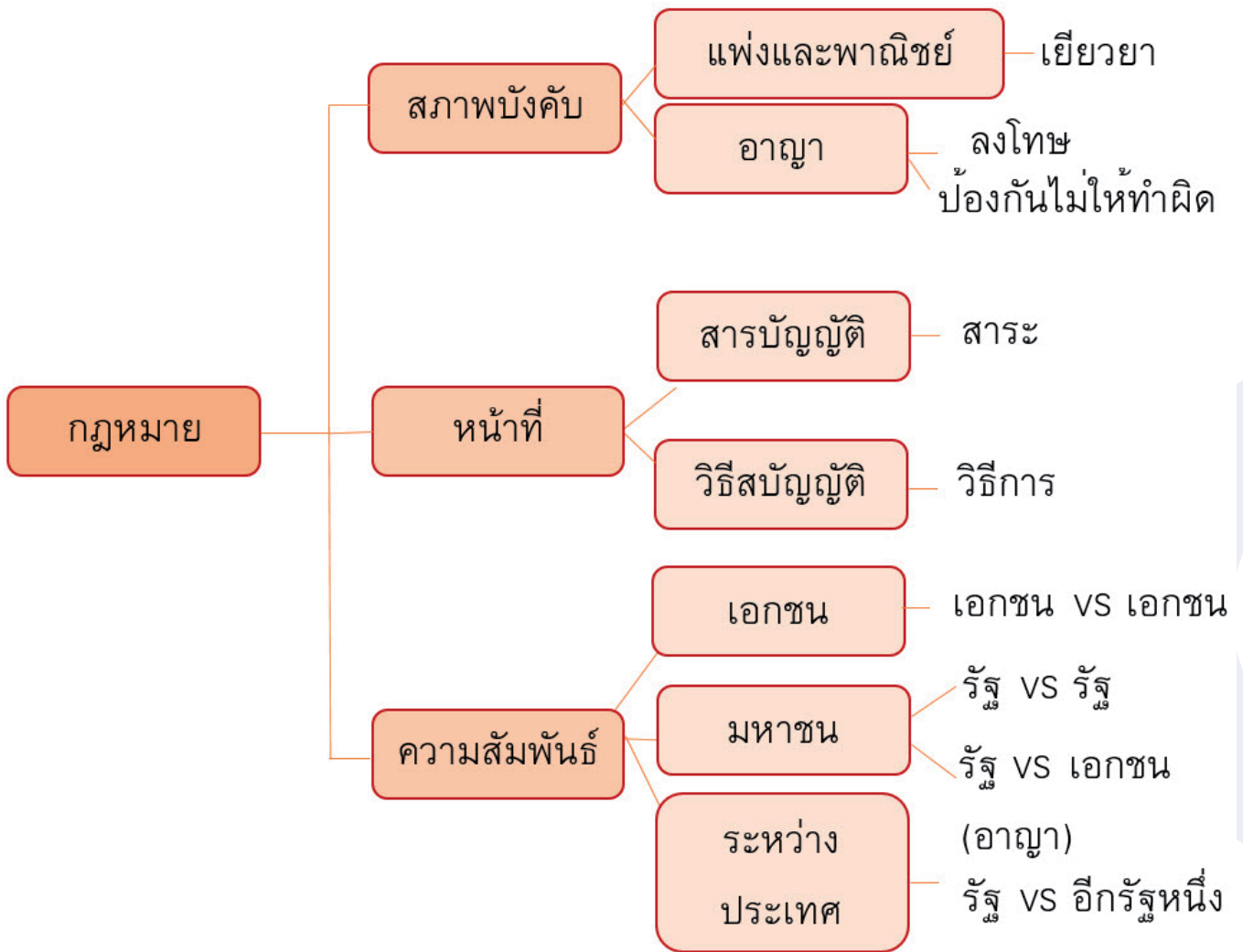
อักษรนำ

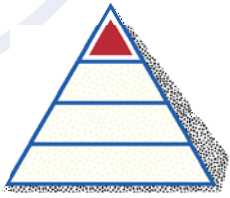
- สุนำต่ำ
- ห นำต่ำ
- กลางนำต่ำ
- อ นำ ย

ONE-PAGE ไว้หน้าเดียว

ประเภทของกฎหมาย

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

คำยืมภาษาต่างประเทศ

1. ภาษาบาลี

- ส่วนมากสะกดไม่ตรงตามมาตรา
- มักมีการันต์

2. ภาษาสันสกฤต

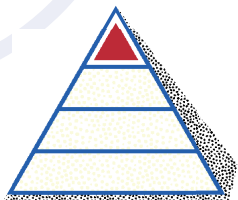
- ส่วนมากสะกดไม่ตรงตามมาตรา
- มักมีการันต์
- นิยมใช้ รร ศ ษ

3. ภาษาอังกฤษ

- ทับศัพท์จากภาษาอังกฤษ

4. ภาษาจีน

- มักจะเป็นคำเกี่ยวกับชื่ออาหาร ประเพณี วัฒนธรรมของจีน

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

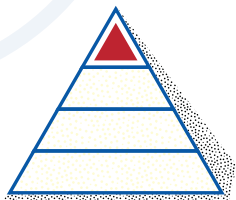
คำพ้อง

1. คำพ้องรูป คือ คำที่มีรูปเหมือนกัน แต่ความหมายต่างกัน
2. คำพ้องเสียง คือ คำที่มีเสียงเหมือนกัน (ออกเสียงเหมือนกัน) แต่ความหมายต่างกัน

คำไวพจน์

คำที่มีรูปและเสียงต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน

รูปแบบคำ	สิ่งที่เหมือนกัน		
	รูปเขียน	เสียงอ่าน	ความหมาย
พ้องรูป			
พ้องเสียง			
ไวพจน์			

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

คำที่มีมากกว่า 1 ความหมาย

- ตีความได้มากกว่า 1 แบบ
- ต้องดูบริบท

คำที่ความหมายคล้ายกัน

- ความหมายต่างกันเล็กน้อย ใช้ในบริบทต่างกัน

1. คำที่มีมากกว่า 1 ความหมาย

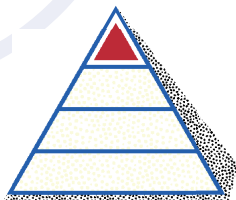
1.1 ดูคำที่ให้มา

1.2 อ่านทั้งประโยคแล้วสามารถตีความได้มากกว่า 1 แบบหรือไม่

2. คำที่มีความหมายคล้ายกัน

2.1 ดูคำที่ให้มา

2.2 อ่านทั้งประโยคแล้ว คำกับบริบทมีความสอดคล้องกันหรือไม่

ONE-PAGE

ไ้หน้าเดียว

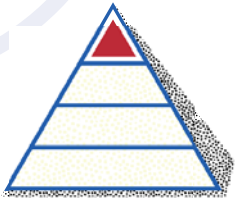
ชนิดของคำ

คำนาม ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่

1. คำนามสามัญ คำนามทั่วไป
2. คำนามวิสามัญ คำนามชี้เฉพาะ
3. คำลักษณนาม คำที่บอกลักษณะของคำนาม
4. คำอาการนาม การ / ความ + กริยา / วิเศษณ์

คำสรรพนาม แทนคำนาม

1. คำบุรุษสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนผู้พูด (บุรุษที่ 1) ผู้ฟัง (บุรุษที่ 2) และผู้ที่ถูกกล่าวถึง (บุรุษที่ 3)
2. คำสรรพนามชี้เฉพาะ บอกความเฉพาะเจาะจง
3. คำสรรพนามไม่ชี้เฉพาะ บอกความหมายทั่ว ๆ ไป
4. คำสรรพนามถาม ใช้เป็นคำถาม
5. คำสรรพนามแยกฝ่าย ใช้แยกคำนามออกเป็นส่วน ๆ

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

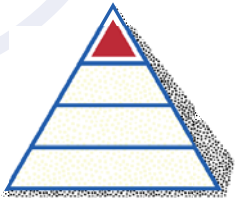
ชนิดของคำ

คำกริยา บอกอาการหรือสภาพของคำนาม

1. คำกริยาอาการ ไม่ต้องมีกรรม
2. คำกริยาอาการ ต้องมีกรรม
3. คำกริยาต้องเติมเต็ม ต้องมีส่วนเติมเต็ม

คำวิเศษณ์

1. ขยายคำนาม
2. ขยายคำสรรพนาม
3. ขยายคำกริยา
4. ขยายคำวิเศษณ์

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

ชนิดของคำ

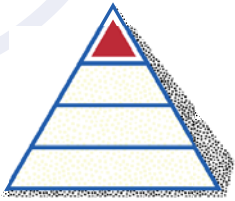
คำบุพบท วางอยู่หน้าคำนามหรือสรรพนาม

1. บอกตำแหน่ง
2. บอกเวลา
3. บอกความเป็นเจ้าของ
4. บอกสาเหตุ
5. บอกสิ่งที่คาดหวัง
6. บอกผู้รับ
7. บอกความเกี่ยวข้อง

คำเชื่อม

1. เชื่อมคำ
2. เชื่อมอนุประโยค
3. เชื่อมประโยค

คำอุทาน ใช้แสดงอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ มักมีเครื่องหมาย
อัศเจรีย์ (!)

ONE-PAGE

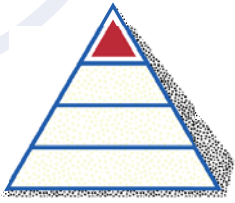
ไว้หน้าเดียว

ประโยค

วลี ความหมายไม่ครบถ้วนสมบูรณ์อย่างประโยค

ส่วนประกอบของประโยค

- ภาคประธาน ประกอบด้วย ประธาน (+ ส่วนขยายประธาน)
- ภาคแสดง ประกอบด้วย กริยา (+ ส่วนขยายกริยา, กรรม, ส่วนขยายกรรม)

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

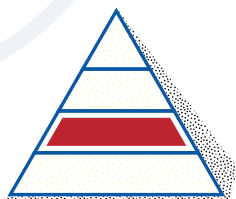
ประโยค

ชนิดของประโยคตามการสื่อสาร

1. บอกเล่า
2. ปฏิเสธ มักมีคำว่า ไม่ ไม่ใช่ ไม่ได้
3. คำถาม มักมีคำแสดงคำถาม ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร
ทำไม ฯลฯ
4. ขอร้อง มักมีคำว่า กรุณา โปรด ช่วย
5. แสดงความต้องการ มักมีคำว่า อยาก ต้องการ ประสงค์
6. คำสั่ง

ชนิดของประโยคตามโครงสร้าง

1. ประโยคสามัญญ ภาคประธาน + ภาคแสดง
2. ประโยครวม ประโยคสามัญญ + ประโยคสามัญญ
3. ประโยคซ้อน ประโยคหลัก + อนุประโยค

ONE-PAGE ไว้หน้าเดียว

ระดับภาษา

ส่วนที่เหมือนกัน

ใช้ภาษาให้ถูกต้อง คำนึงถึง
ความเหมาะสมกับเวลา
เหตุการณ์ สถานที่ และบุคคล

เน้นการใช้ถ้อยคำสุภาพ

ส่วนที่แตกต่างกัน

ใช้ในภาษาพูด

ใช้ในภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นกันเอง

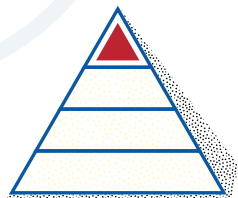
ภาษาเขียนเป็นทางการ

- ไม่นิยมใช้ภาษาเขียนในภาษาพูด ยกเว้น
การกล่าวอ้างอิง

- ใช้ภาษาพูดในภาษาเขียนได้ในบาง
ลักษณะ

ภาษาพูดไม่เคร่งครัดการใช้ถ้อยคำ

ภาษาเขียนเคร่งครัดการใช้ถ้อยคำ

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

คำราชาศัพท์

1. คำนามราชาศัพท์ มักขึ้นต้นด้วย “พระบรม”, “พระราช”, “พระ”

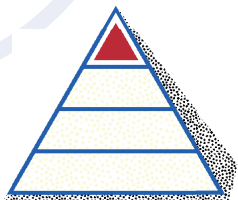
2. คำกริยารราชาศัพท์ มักขึ้นต้นด้วย “ทรง”

**บางคำไม่มี “พระราช”, “พระ”, “ทรง” นำหน้าเพราะเป็นคำราชาศัพท์อยู่แล้ว

3. คำราชาศัพท์ที่เป็นสรรพนาม

3.1 สรรพนามแทนผู้พูด ได้แก่ ข้าพระพุทธเจ้า, เกล้ากระหม่อม, เกล้ากระหม่อมฉัน

3.2 สรรพนามแทนผู้ฟัง ได้แก่ ฝ่าละอองธุลีพระบาท, ใต้ฝ่าละอองพระบาท, ฝ่าพระบาท

ONE-PAGE ไว้หน้าเดียว

ภาษาถิ่น

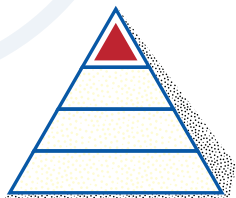
ภาษาไทย
ถิ่นเหนือ

ภาษาไทย
มาตรฐาน

ภาษาไทย
ถิ่นต่างๆ

ภาษาไทย
ถิ่นอีสาน

ภาษาไทย
ถิ่นใต้

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

สำนวน

1. สำนวนที่เป็นภาพหรือสัญลักษณ์

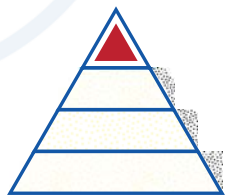
- สั้นสอนเตือนสติ
- ไม่เสียดสีแบบคำพังเพย
- เป็นถ้อยคำที่แสดงหลักความจริง

2. สำนวนที่เป็นคำพังเพย

- เปรียบเทียบ, เสียดสี
- สะท้อนความคิด ความเชื่อ, ให้ข้อคิด

3. สำนวนที่มีความหมายเปรียบเทียบหรือความหมายแฝงหรือความหมายโดยนัย

- ความหมายไม่ตรงตัว
- เกิดความหมายใหม่

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

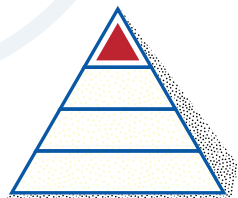
การอ่าน

การอ่านจับใจความ

1. อ่านทุกย่อหน้าอย่างละเอียด
2. ศึกษาความหมายของคำที่ไม่เข้าใจ
3. ตั้งคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม ฯลฯ
4. สังเกตประโยคที่แสดงให้เห็นว่าเป็นใจความสำคัญ
5. ประมวลใจความสำคัญ

การอ่านวิเคราะห์

1. พิจารณาเนื้อหาว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
2. พิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อความ
3. พิจารณาเจตนาและจุดมุ่งหมายของข้อความ
4. พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
5. ตีความสาร

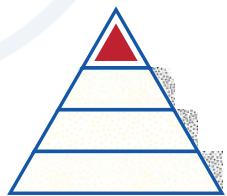

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

การอ่าน

แผนที่	แผนผัง
<ul style="list-style-type: none"> - รู้จักทิศ - รู้จักเครื่องหมาย - รู้จักมาตราส่วน - รู้จักเส้นรุ้งเส้นแวง 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบเขียนย่อของสิ่งต่าง ๆ - บอกขนาด ทิศทาง มาตราส่วน - ต่างกับแผนที่ตรงเส้นและวิธีเขียน - อ่านเหมือนแผนที่
กราฟ	แผนภูมิ
<ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบระดับ จำนวน เวลา ฯลฯ - แสดงความเปลี่ยนแปลงเห็นการเปรียบเทียบ - ช่วยทวนเวลาในการอ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายทอดเป็นรูปแบบต่าง ๆ - เพื่อให้เข้าใจรายละเอียดชัดเจน รวดเร็ว - กระตุ้นให้เกิดความเข้าใจ

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

การเขียนสื่อสารตามจุดประสงค์

1. เขียนให้ความรู้

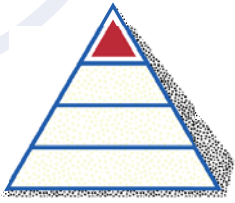
- ภาษาทางการ
- เรียบเรียงข้อมูล อธิบายศัพท์ ยกตัวอย่าง
- เช่น ความเรียง, บทความวิชาการ, เขียนอธิบายให้ความรู้

2. เขียนให้ความบันเทิง

- ภาษาพูดหรือบทสนทนา
- แสดงความคิดเห็น
- เช่น นิทาน, ตำนาน, เรื่องสั้น, สารคดี

3. เขียนแสดงความต้องการ

- ภาษาทางการหรือกึ่งทางการ
- เช่น จดหมาย, ประกาศ, โฆษณาเชิญชวน

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

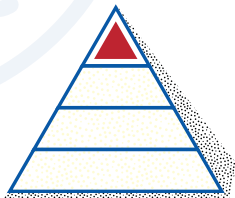
การเขียนเรียงความ

ส่วนประกอบ ได้แก่ คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป
ลักษณะของเรียงความที่ดี

1. รูปแบบถูกต้อง
2. ลำดับความดี
3. เนื้อหาชัดเจน
4. ใช้ภาษาถูกต้อง
5. แสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์

การเขียนย่อความ

1. นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ ห้ามใช้อักษรย่อ
2. นำเนื้อหาที่เป็นข้อ ๆ หรือร้อยกรองมาเขียนเป็นความเรียง
3. เปลี่ยนสรรพนามบุรุษที่ 1, 2 ให้เป็นบุรุษที่ 3
4. เปลี่ยนศัพท์ยากให้เข้าใจง่าย ยกเว้นคำราชาศัพท์
5. ถ้าเป็นจดหมายย่อแต่ใจความของเนื้อหาจดหมาย

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

จดหมายกิจธุระ

ข้อควรปฏิบัติ

1. ถูกต้องตามรูปแบบ
2. จุดประสงค์ชัดเจน
3. ภาษาสุภาพ สื่อสารชัดเจน
4. กระดาษและช่องเหมาะสม
5. เขียนหรือพิมพ์ให้เป็นระเบียบ

การใช้คำ

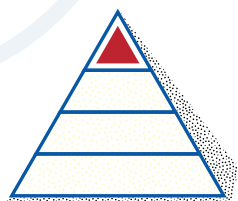
1. คำขึ้นต้น
2. คำลงท้าย
3. สรรพนามของผู้เขียนจดหมาย
4. สรรพนามของผู้รับจดหมาย

เขียน

ขอแสดงความนับถือ

กระผม, ผม, ดิฉัน, ข้าพเจ้า

ท่าน, คุณ

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

จดหมายถึงญาติ

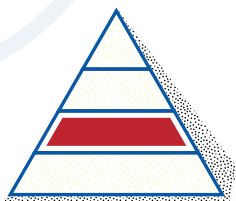
วันเดือนปี	วัน เดือน ปี
คำขึ้นต้น	กราบเท้าคุณ...ที่เคารพ
คำลงท้าย	ด้วยความเคารพอย่างสูง

การเขียนคำขวัญ

1. ใช้ถ้อยคำสั้น กระชับรัด
2. เขียนให้ตรงจุดมุ่งหมาย
3. วรรคคำอย่างสม่ำเสมอ
4. ใช้คำที่มีสัมผัสคล้องจองกัน
5. เลือกใช้คำที่ให้ข้อคิด สามารถนำไปใช้ได้

การเขียนคำอวยพร

1. กล่าวถึงแต่สิ่งที่เป็นสิริมงคล
2. กล่าวอ้างถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์
3. สร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลาย
4. ให้ความปรารถนาที่เป็นไปได้
5. ใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสม
6. ใช้ถ้อยคำสุภาพ ชัดเจน

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

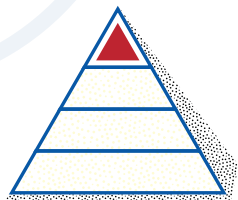
การโฆษณา

หลักการพิจารณาโฆษณาสินค้า

1. ข้อมูลครบถ้วนหรือไม่
2. คุณสมบัติเป็นอย่างไร
3. โฆษณาเกินจริงหรือไม่
4. น่าเชื่อถือเพียงใด

ลักษณะของโฆษณาเชิญชวน

1. รายละเอียดครบถ้วน
2. ใช้ภาษาทางการหรือกึ่งทางการก็ได้

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

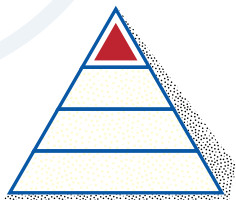
การเขียน

รายงานจากการศึกษาค้นคว้า

1. กำหนดหัวข้อเรื่อง
2. วางแผนเขียนรายงาน
3. รวบรวมข้อมูล
4. เขียนรายงาน
5. ตรวจสอบและปรับปรุงให้สมบูรณ์

การเขียนโครงการ

1. ที่มาและความสำคัญของโครงการ
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา
3. ขอบเขตของการศึกษา
4. อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้ในการศึกษา
5. วิธีดำเนินการศึกษา
6. ผลการศึกษา
7. ประโยชน์ที่ได้รับ
8. เอกสารอ้างอิง

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

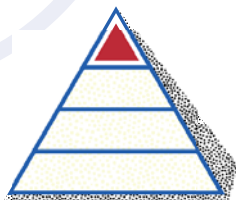
พจนานุกรม

1. ค้นหาคำตามลำดับพยัญชนะ ก – ฮ
2. คำแต่ละคำจะเรียงตามรูปสระ
3. คำที่ไม่มีรูปสระจะมาก่อนคำที่มีรูปสระ
4. เริ่มจากคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ก่อน แล้วเรียงตามรูปวรรณยุกต์
5. คำที่มีไม้ไต่คู้จะอยู่ก่อนวรรณยุกต์

อักษรย่อ อักษรที่ใช้แทนคำเต็ม เขียนกำกับด้วยมหัพภาค (.)

เครื่องหมายวรรคตอน

1. อัญประกาศ หรือ “ ”
2. สัญประกาศ หรือ _____
3. นขลิขิต หรือ ()
4. อัศเจรีย์ หรือ !
5. ปรศนี หรือ ?
6. มหัพภาค หรือ .
7. ยัติภังค์ หรือ –
8. จุลภาค หรือ ,
9. ไปยาลน้อย หรือ ฯ
10. ไปยาลใหญ่ หรือ ๗๗

ONE-PAGE ไว้หน้าเดียว

การพูด

- กล่าว "สวัสดี"
- บอกชื่อ นามสกุล
- บอกว่าเป็นใคร มาจากไหน
- บอกหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

- หัวข้อน่าสนใจ
- ใช้สื่อหลากหลาย
- น้ำเสียงดีดังชัด
- เปิดโอกาสให้ซักถาม

- วิจารณ์เชิงสร้างสรรค์
- ไม่มีอคติ
- หลีกเลียงเรื่องส่วนตัว
- ใช้ถ้อยคำสุภาพ

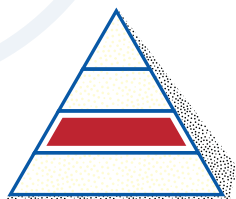

- มีญัตติดี
- มีฝ่ายค้าน ฝ่ายเสนอ
- มีประธานและกรรมการ
- แต่ละคนกล่าวสรุปประเด็นก่อนจบ

- ใช้ภาษาเชิงเสนอแนะ เราใจ
- มีความน่าเชื่อถือ
- เสนอทางเลือก ด้านดี-ด้านเสีย
- เน้นสนุก ผ่อนคลาย
- เราใจให้ปฏิบัติทันที

- พูดสุภาพ
- ใช้เหตุผลสนับสนุน
- ไม่ใช่อารมณ์ส่วนตัว
- ไม่พูดส่อเสียด

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

ประเภทคำประพันธ์

ร้อยแก้ว

- การนำถ้อยคำมาเรียบเรียงเป็นข้อความที่สละสลวย
- ทำให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตาม
- เกิดจินตนาการตามจุดประสงค์ผู้เขียน

การอ่านร้อยแก้ว

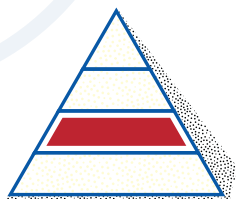
- อ่านคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
- อ่านออกเสียงพยัญชนะให้ชัดเจน
- อ่านคล่องไม่ติดตะกุกตะกัก
- เว้นจังหวะวรรคตอนให้ถูกต้อง
- อ่านออกเสียงแบบพูด
- เน้นท่าทางในการอ่าน (อ่านออกเสียง) ให้ถูกต้อง
- เข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน

ร้อยกรอง

- นำคำคล้องจองมาร้อยเรียงตามฉันทลักษณ์
- มีหลายประเภท ได้แก่ กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ ร่าย
- แบ่งจังหวะการอ่านให้ถูกต้อง

การอ่านร้อยกรอง

- อ่านแบบธรรมชาติ
- อ่านแบบเจรจา
- อ่านแบบทำนองเสนาะ

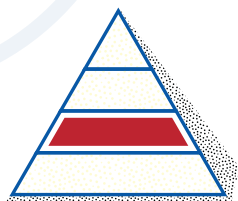

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

ฉันทลักษณ์

กลอนสุภาพ	ภาพย่น 11
<ul style="list-style-type: none"> ● แต่ละวรรคมี 7 – 9 คำ ● มีสัมผัสบังคับ 3 คู่ ● มีสัมผัสระหว่างบท คือ คำสุดท้ายวรรคส่ง สัมผัสกับคำสุดท้ายวรรครับบทต่อไป ● เสียงวรรณยุกต์ของคำสุดท้ายในแต่ละวรรค ● อ่านแบ่งวรรคตามจำนวนคำแต่ละวรรค อาจจะ 2/2/3 3/2/3 3/3/3 	<ul style="list-style-type: none"> ● วรรคหน้ามี 5 คำ วรรคหลังมี 6 คำ ● มีสัมผัสบังคับ 2 คู่ ● มีสัมผัสระหว่างบท คือ คำที่ 6 วรรคที่ 4 สัมผัสกับคำที่ 6 วรรคที่ 2 ของบทต่อไป ● อ่านแบ่งวรรคแบบวรรคหน้า 2/3 วรรคหลัง 3/3

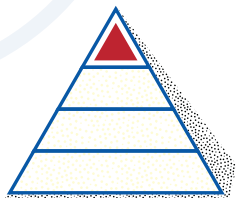

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

ศิลปะการประพันธ์

การเล่นเสียง	การเล่นคำ
<ul style="list-style-type: none"> • สัมผัสนอก (สัมผัสบังคับ) สัมผัสตามแบบแผนฉันทลักษณ์ ต้องมีในบทร้อยกรองทุกชนิด • สัมผัสใน สัมผัสสระ – สระและมาตราตัวสะกด เดียวกัน สัมผัสอักษร – เสียงพยัญชนะต้น เสียงเดียวกัน 	<ul style="list-style-type: none"> • การเล่นคำพ้อง คำพ้องรูป – รูปเหมือนกัน ออกเสียง ไม่เหมือนกัน ความหมายต่างกัน คำพ้องเสียง – รูปไม่เหมือนกัน ออกเสียงเหมือนกัน ความหมายต่างกัน คำพ้องความ (คำไวพจน์) – รูปและ เสียงต่างกัน แต่ความหมายเหมือนกัน • การเล่นคำซ้ำ ซ้ำคำเดียวกัน (รูป, เสียง, ความหมาย เหมือนกัน) อยู่ในตำแหน่งที่ติดกัน • การซ้ำคำ ซ้ำคำเดียวกัน (รูป, เสียง, ความหมาย เหมือนกัน) อยู่ในตำแหน่งที่ห่างกัน แต่อยู่ภายใน บทเดียวกัน

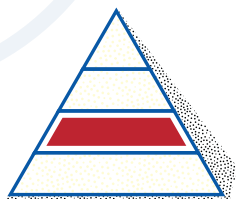

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

ศิลปะการประพันธ์

ภาพพจน์		
การใช้ความเปรียบ	การเลียนเสียง ธรรมชาติ	การกล่าวเกินจริง
<ul style="list-style-type: none"> • เปรียบสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง • ช่วยให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> • สื่อให้ผู้รับสารได้ยิน • ทำให้เห็นกิริยาในสาร เสียงดนตรี เสียงร้องของสัตว์ เสียงกิริยาต่าง ๆ ของคน เสียงปรากฏการณ์ธรรมชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องการย้ำความหมาย • ให้ความรู้สึกเด่นชัด • เน้นความรู้สึกมากกว่าเหตุผล • มุ่งเร้าอารมณ์

ONE-PAGE

ไว้หน้าเดียว

คุณค่าการประพันธ์

ค่านิยม	ความเชื่อ	แนวคิด
<ul style="list-style-type: none"> • ความรู้สึกนึกคิด • สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมและวิธีการดำเนินชีวิตของคนในสังคม • สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัย 	<ul style="list-style-type: none"> • สิ่งที่คนยอมรับนับถือหรือยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง • อาจจะมีหลักฐานหรือไม่มีหลักฐาน • ถ้าพิสูจน์ได้แล้วความเชื่อนั้นจะหายไป 	<ul style="list-style-type: none"> • ความคิดสำคัญที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องและผู้เขียนต้องการสื่อมาถึงผู้อ่าน • มักเป็นข้อคิด คติสอนใจ